

vejsbringes; da der der ikke er nogen Kirke-ejer uden selve Menighedens Medlemmer, og da det er en negativ Formue, indser jeg ikke, hvorledes Kirken kan faa Varmeapparat, Kaffelovn, og hvad dertil hører, anbragt ad den Vej, som Lovforslaget her paapeger. Det er navnlig dette, jeg vil rette som et Spørgsmaal til den højtærede Minister, hvorledes disse Kirker paa Heden, til hvilke der, mig bekendt, ikke er lagt nogen Tiende, vilde være i Stand til at faa disse Varmeapparater tilvejebragte.

Forsning: Jeg er ganske enig med ærede Medlemmer, som have udtalt sig, i, at det foreliggende Lovforslag er et Fremskridt, og Tanken deri kan jeg fuldt ud tiltræde; imidlertid, der er en Mangel ved Lovforslaget, og det er desuden paa flere Punkter, saa vidt jeg kan se, noget uklart. Der er den Mangel derved, at medens der fra den tidligere Lov er optaget Bestemmelse om, hvorledes Kaffelovnen skal indrettes og anbringes, er der — formentlig ved en Inkurie — ingen Bestemmelse truffet om, hvorledes Skorstenen skal anbringes. I Loven af 7de Juni 1873 er det paalagt Synet at angive, hvorledes ikke alene Ovnen, men ogsaa Skorstenen skal anbringes, hvor stor den skal være, og hvor Pladsen skal være. Jeg tror, at Bestemmelsen deraf vedblivende maa være hos det Syn, som har faaet det Hverv, der paalægges det efter § 1. — Det forekommer mig derhos, at det nu var paa Tide, at vi i vore Love kom bort fra et Ord som Kaffelovn. Vi vide alle, at ved Kaffelovn mener man Tærnovn; men en Tærnovn er, som vi alle vide, ikke det samme som Kaffelovn. Jeg har nok set nogle Steder Tærnkaffelovn; men at det er en fuldstændig Ukorrekthed, tænker jeg, enhver vil indrømme. Der er nu gaaet 20 Aar, siden den tidligere Lov, som omhandlede dette Punkt, forelaa her. Da stod det ikke klart for mange, saaledes som nu, at en Tærnovn ikke er en Kaffelovn; og der er saa meget mere Grund til at opgive Udtrykket, som der ganske sikkert efter § 2 ofte vil blive Tale om at anbringe en virkelig Kaffelovn, en af Ver. Jeg tror derfor, man skalde sige, at naar der ikke er Tale om en almindelig Tærnovn, saaledes som den forekommer i Handelen, skalde der strides til andre Indretninger: en rigtig Kaffelovn eller særligt Varmeapparat. — Der er i § 2, første Punktum, ogsaa noget, som er temmelig uklart; der staar: „Kan Kirken paa Grund af sin Størrelse, monumentale Karakter eller af lignende Grunde ikke hensigtsmæssig opvarmes ved almin-

delig Kaffelovn, kan Ministeriet anordne Anbringelsen af særligt Varmeapparat.“ Det kan naturligvis passe, at der staar: „Kan Kirken paa Grund af sin Størrelse ikke opvarmes ved almindelig Kaffelovn“, men naar der tillige tales om Kirkens monumentale Karakter, bliver Bestemmelsen mindre heldig, thi det kan jo nok være, at den godt kan opvarmes ved en almindelig Tærnovn; men om den bør opvarmes af en almindelig Tærnovn, det er et andet Spørgsmaal, og hvor Kirken ikke bør have en saadan Tærnovn i Kirkerummet, der kan Ministeren bestemme en Døn af særlig Bestaffenhed, eller at et særligt Varmeapparat skal indrettes. Det er de væsentligste Punkter, jeg har noget at indvende imod. Jeg tror, der er noget i det, jeg har udtalt, og jeg vil anmode det ærede Udvælg, som bliver nedsat, om at tage dem under Overvejelse. — Samtidig er der nogle mindre Punkter, som jeg ligeledes skal berøre. Der var nemlig Bestemmelsen i § 1, andet Stykke, som lyder saaledes: „Kirkesynet tager Bestemmelse om Kaffelovnenes Størrelse, Indretning og Plads, men kan dog ikke stille Forbringingen højere, end at Varmegraden i Kirken maa kunne forhøjes med 6 Gr. Reaumur, maalt før og efter Opfyrringen“. Ordet „Opfyrringen“ er taget fra Loven af 1873, men der skal ikke være maalt umiddelbart før og efter Opfyrringen, der skal naturligvis være maalt, før Opfyrringen begynder, og efter at man er færdig med den. — Der er fremdeles i første Stykke af § 4 noget, som jeg tror ikke er ganske korrekt, men det er et mindre væsentligt Punkt. Der staar, at der skal aflægges Regnskab for, hvad der er anvendt til Kirkens Opvarmning, sammen med Kirkens øvrige Regnskab. Saaledes som det staar her, kunde man tænke sig, at dette Regnskab skalde skrives ind i Kirkens øvrige Regnskab; men det skal naturligvis være et Regnskab, som skal følge med Kirkens øvrige Regnskaber; Ordene „sammen med“ skalde altsaa være „samtidig med“ eller noget lignende; senere kommer nemlig en Bestemmelse om Regnskabernes Revision, men den er kommen ind i det andet Ting.

Jeg tror altsaa, der er nogle enkelte Punkter, som bør rettes, for at Forslaget kan blive noget klarere, og at det trænger til nogle smaa Forbedringer, navnlig med Hensyn til Skorstene og Kaffelovne eller Ovne i monumentale Kirker, for at der ikke skal blive for stor Tvivl mellem Kirkeejerne og Kommunalbestyrelserne og derved ogsaa over for Ministeriet. — Det var kun disse korte Bemærkninger, jeg ønskede at gøre.